

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Crespin, François

Brvxellæ, 1652

IV. An Proprium sit 4um prædicabile sumptum in concreto, an in abstracto pro sua forma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95346)

qui similiter Genus, Species, & Differentia deberent apta esse prædicari in quid de multis realiter, ut sunt reduplicativè multa realiter, quod impossibile est; nam cum multa realiter ut multa reduplicativè, non dicant in suo conceptu formali Genus, Speciem & Differentiam, utpotè formalissimè hoc & hoc, hæc de illis non possunt prædicari in quid, &c. eadem verò ratione, quâ Proprium est aptum prædicari de multis ut multis specificativè necessariò, est etiam aptum prædicari de multis ut multis specificativè conversim, puta secundum rationem à qua fluxu rationis emanat, quia sicut in hac emanatione fluxu rationis fundatur prædicabilitas necessariò, & non in alio, ita & prædicabilitas conversim.

DECXXXV. Respondeo 2º distinguendo maiorem: Proprium secundum rationem genericam sive secundum rationem, quâ Universale est aptum prædicari de multis ut multis necessariò, concedo maiorem: secundum rationem specificam sive Differentiam, quâ Universale tale est Universale, nego maiorem: & ratio est, quia Differentia divisiva non includit Genus.

DECXXXVI. Instabis Proprium non est Universale ut prædicabile necessariò de multis consideratis secundum rationem à qua fluxu rationis emanat, ergò nec ut est 4um prædicabile debet esse aptum prædicari conversim de iis, respectu quorum est Universale, consequentia patet; probatur antecedens, quia Universale est unum, &c. aptum prædicari de multis; sed illa multa, de quibus Proprium est prædicabile necessariò, considerata secundum rationem à qua fluxu rationis emanat, non sunt multa, ergò, &c. Probatur hæc minor: quia illa ratio est Genus, si Proprium genericum; Species, si specificum, ergò, &c.

DECXXXVII. Respondeo 1º, retorquendo argumentum in Genus, Speciem, & Differentiam: Genus non est Universale ut prædicabile ut pars materialis de multis consideratis secundum essentiam Universalem; Species non est Universalis ut prædicabilis ut tota essentia de multis consideratis secundum essentiam Universalem: Differentia non est Universalis ut prædicabilis ut pars formalis de multis consideratis secundum essentiam Universalem; ergò nec Genus, ut est 1um prædicabile, debet esse aptum prædicari ut pars materialis de iis, respectu quorum est Universale, & sic proportionaliter de Specie & Differentia Philosophandū. Negabis procul dubio hanc consequentiam, quæ tamen patet, posito antecedenti vero, quod proinde probatur: quia Universale est unum aptum prædicari de multis, qualia non sunt illa multa, considerata secundum essentiam Universalem, nam hæc est una illorū essentia.

DECXXXVIII. Respondeo 2º admissio antecedenti; negando consequentiam; sicut enim aliud est, Proprium non esse Universale ut prædicabile necessariò, quàm sit Proprium ut 4um prædicabile non esse prædicabile necessariò; nam 4um prædicabile in suo conceptu formali præter prædicabile necessariò, dicit Universale: ita aliud est Proprium non esse Universale ut prædicabile necessariò, id est, conversim, quàm sit Proprium ut 4um prædicabile, non esse prædicabile conversim. Unde Species Universalis, puta Genus, Species, Differentia, &c. sunt Universales, sive aptæ prædicari de multis secundum rationem suam genericam, non verò secundum Differentiam suam specificam importatam per ly ut pars materialis, ut tota essentia, ut pars formalis, necessariò sive conversim, &c. alioqui eidem idem bis sub

duplici ratione conveniret: quare, sicut Genus, Species, Differentia, &c. habent rationem Universalis per respectum ad multa ut multa, & rationem talis Universalis per respectum ad multa considerata secundum unam essentiam Universalem; ita Proprium habet rationem Universalis per respectum ad multa ut multa; rationem verò talis Universalis sive prædicabilis necessariò seu conversim, per respectum ad multa considerata secundum unam rationem Universalem, à qua emanat. Ex his

DECXXXIX. Colliges, Proprium 2º modo, ut esse visivum, esse aptum habere duos pedes, &c. respectu prædicati communis hominibus, & avibus, nobis innominati, non minus prædicari conversim de iis, respectu quorum est Proprium 2º modo, quàm necessariò, puta secundum rationem, à qua emanat, in illis contentam; ac proinde Proprium 2º modo esse prædicabile conversim respectu eorum omnium, respectu quorum est prædicabile necessariò.

DVBIVM IV.

An Proprium sit 4um prædicabile sumptum in concreto, an in abstracto pro sua forma.

ANTE Resolutionem
DECXL. Suppono, Dubium procedere de definito quod, & accidentali in definitione Proprii, ut v.g. de risibili, progressivo, &c. an ut risibile, progressivum, &c. an ut risibilitas, progressivitas, &c. sit 4um prædicabile. Hoc præmissio, sit

RESOLUTIO I.

DECXLI. Ico 1º. Proprium ut sic sumptum non potest esse 1um prædicabile in concreto.

DECXLI I. Probatur, quia in concreto non est aptum affirmari de multis in quale; sed 4um prædicabile debet esse tale, ergò, &c. Probatur major, quia in concreto omnia affirmantur ut idem, ut æquale de æquali, &c. nihil verò sibi ipsi Accidens, in identitate æqualia non sunt sibi ipsis Accidens, &c. ergò, &c.

DECXLI II. Confirmatur, risibile v.g. in concreto importat ea omnia confusè, de quibus aptum est affirmari; sed illa non sunt apta affirmari de se ipsis ut Accidens, ergò nec risibile in concreto, ac per consequens in concreto non potest esse, &c.

DECXLIV. Pro Solutione objectionis, quæ communiter objicitur; Proprium non esse quidem aptum affirmari de multis, secundum quod dicit in recto, bene autem secundum quod dicit in obliquo, vide Responsionem ad similem objectionem, Disp. 31. Dub. 2º.

RESOLUTIO II.

DECXLV. Ico 2º. Proprium ut sic sumptum, est 4um prædicabile in abstracto.

DECXLVI. Probatur. Risibile v.g. aliquo sensu est 4um prædicabile, non in concreto, ut Resolutione 1ª vidimus, & alioqui ut supra dictum est, omnia prædicabilia essent eodem modo prædicabilia, scilicet ut æquale de æquali, ergò in abstracto.

DECXLVII. Confirmatur. Risibilitas v.g. in abstracto est unum, &c. aptum affirmari de Petro, Paulo, &c. pure in quale necessariò, ergò est 4um prædicabile. Consequentia tenet à definitione: major patebit Solutione argumentorum, pro qua vide Disp. 31. Dub. 2um.